

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/163/2023
Identifikačné číslo spisu:	1214217199
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1214217199.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Pezinok, Moyzesova 2, IČO: 30 794 587, proti žalovanej: B. V., nar. XX. XX. XXXX, V. L., G. C. XXXX, právne zastúpená JUDr. Peter Hríb, advokát, Bratislava, Bajzova 4, o zaplatenie 14.193,77 eur s príslušenstvom, vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. B2 - 51C/267/2014, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2023 sp. zn. 9Co/102/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 9. decembra 2020 č. k. B2 - 51C/267/2014-424 rozhodol, že pôvodne žalovaný (A. V., nar. XX. XX. XXXX) je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 14.193,77 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150 eur splatných vždy k 20.dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok (I. výrok). Žalobcovi súd prvej inštancie nepriznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. marca 2023 č. k. 9Co/102/2022 - 561, podané odvolanie žalovanej odmietol (výrok I.) a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (výrok II.).

2.1. Vychádzajúc z ustanovení § 386 písm. a), § 66, § 63 ods. 1, § 63 ods. 2, § 65 ods. 1, § 65 ods. 2, § 65 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“), uviedol, že z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 09. 12. 2020 č. k. 51C/267/2014-424. Po vyhlásení rozsudku avšak pred tým ako nadobudol rozsudok právoplatnosť, ešte aj skôr ako by bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený pôvodnému žalovanému resp. jeho právnomu zástupcovi, žalovaný dňa 05. 01.

2021 zomrel. Právna zástupkyňa pôvodného žalovaného odmietla prevziať uvedený rozsudok, keďže smrťou pôvodného žalovaného zaniklo splnomocnenie. Súd prvej inštancie následne zisťoval stav dedičského konania a okruh dedičov po zomrelom pôvodnom žalovanom. Uznesením zo dňa 30. 06. 2021 č. k. 51C/267/2014-478 súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní so žalovanou. Súčasne s uznesením o pokračovaní súd prvej inštancie doručoval aj prílohy zo súdneho spisu tak ako boli uvedené na č. l. 479, pričom jednou z príloh bol aj vydaný napadnutý rozsudok č. l. 424-433, ktoré skutočnosti vyplývajú z úpravy Mgr. Vladimíra Herich, VSÚ zo dňa 30. 6. 2021 (č. l. 479 spisu). Doručenka obsahovala označenie doručovaných písomností, a to: 51C/267/2014-479; uznesenie l. 478; prílohy podľa l. 479. Číslo listu 479 bolo uvedené na doručenke 2 krát a jeden krát bolo dopísané rukou.

2.2. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne zvolil postup podľa ustanovenia § 66 CSP v spojení s ustanovením § 63 CSP a rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného. Nie je dôvodné tvrdenie žalovanej, že malo prísť k vydaniu dopĺňujúceho rozsudku, nakoľko CSP rieši situáciu, ak po vyhlásení rozsudku umrie strana sporu. Uznesenie o pokračovaní v konaní zo dňa 30. 06. 2021 č. k. 51C/267/2014-478 bolo žalovanej doručené dňa 13. 08. 2021. Právny nástupca v zmysle ustanovenia § 65 CSP prijíma stav konania ku dňu smrti svojho právneho predchodcu. Právny nástupca vstupuje do konania doručením uznesenia podľa § 63 CSP a vtedy mu začína plynúť nová procesná lehota. V danom prípade ide o plynutie lehoty na podanie odvolania. Plynutie novej procesnej lehoty na podanie odvolania žalovanej plynie odo dňa doručenia uznesenia o pokračovaní, pričom je nevyhnutné, aby bol doručený aj rozsudok. V danom prípade boli písomnosti žalovanej doručené dňa 13. 08. 2021 a od tohto dátumu je potrebné počítat lehotu na podanie odvolania.

2.3. Pokiaľ ide o spochybňovanie doručenia rozsudku, odvolací súd uviedol, že v zmysle ustanovenia § 111 ods. 1 CSP sa doručenka považuje za verejnú listinu. V prípade všetkých verejných listín sa teda uplatňuje vyvrátiteľná domnienka ich správnosti (pravdivosti tvrdení v nich uvádzaných). Táto domnienka sa nevzťahuje na súkromné listiny. Obsah verejných listín musí súd zobrať za správny (pravdivý), čím verejná listina preukazuje to, čo je v nej uvedené; v prípade doručenky to je konkrétny postup pri doručení. Ak protistrana správnosť (pravdivosť) v doručenke uvedených informácií popiera, musí navrhnúť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, resp. je nepravdivý. Predpokladom vyvrátenia prezumpcie správnosti je teda podanie takého dôkazu, na základe ktorého a hodnotením ktorého súd dospeje k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo sa uskutočnili skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny. Nestačí teda iba spochybnenie skutkových údajov obsiahnutých v listine, ale musí byť podaný dôkaz o tom, že tieto údaje nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé. Ak niekto popiera pravdivosť toho, čo sa vo verejnej listine osvedčuje alebo potvrdzuje, musí svoje tvrdenie preukázať, t. j. musí v tomto smere ponúknuť aj dôkazy, teda má dôkazné bremeno. Zo súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie doručoval spolu s uznesením o pokračovaní v konaní č. k. 51C/267/2014-478 ako prílohy kópie listín zo spisu, medzi ktorými bol aj napadnutý rozsudok. Žalovaná vo svojom odvolaní nepreukázala, že jej rozsudok nebol doručený, sama uviedla, že okrem uznesenia o pokračovaní, zásielka obsahovala aj kópie listín zo súdneho spisu. Žalovaná uviedla, že posledná písomnosť, ktorá mala byť v zásielke je zápisnica z pojednávania zo dňa 09. 12. 2020, teda pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, teda žalovaná už podľa tohto tvrdenia mala vedomosť o tom, že bol vydaný napadnutý rozsudok. Žalovaná bola od času doručenia uznesenia o pokračovaní a príloh v spore pasívna, a to napriek tomu, že odo dňa 13. 09. 2021 bola žalovaná právne zastúpená. V spore začala byť aktívna až v čase, keď ju žalobca vyzval na úhradu dlžnej žalovanej sumy.

2.4. Odvolací súd s poukazom na uvedené zastával názor, že žalovaná nepredložila žiadny dôkaz o tom, že údaje na doručenke nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé, keď podľa názoru odvolacieho súdu doručenka obsahuje relevantné údaje pre posúdenie účinnosti doručenia, keď na nej sú uvedené prílohy a to číslom listu 479 (č. l. 479 je uvedené dokonca dvakrát), ktoré boli žalovanej doručené, a preto súd nemôže bez ďalšieho prijať záver o neúčinnosti doručenia, keď navyše údaj na doručenke nebol pochybný, napr. nečitateľný alebo prepísaný (č. l. 479 je uvedené dokonca dvakrát) a len samotná argumentácia žalovanej, že č. l. 479 je dopísané rukou nie je len nesporným tvrdením, ale nie je takým dôkazom, na základe ktorého a hodnotením ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo sa uskutočnili skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny.

2.5. Odvolací súd mal za to, že žalovaná vstúpila do konania doručením uznesenia o pokračovaní v

konaní t. j. dňom 13. 08. 2021. Žalovaná nepreukázala, že by jej zo strany súdu nebol doručený aj napadnutý rozsudok a odo dňa 14. 08. 2021 žalovanej plynula lehota na podanie odvolania, ktorá márne uplynula dňa 30. 08. 2021. Odvolanie žalovanej bolo na súde prvej inštancie podané až dňa 10. 04. 2022, teda odvolanie žalovanej bolo podané po lehote, a preto je potrebné podané odvolanie podľa § 386 písm. a) CSP odmietnuť ako oneskorene podané.

2.6. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP analogicky, nakoľko Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách konania v prípade odmietnutia odvolania, keď ustanovenia o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania upravujú situáciu najbližšiu odmietnutiu podania (odvolací súd vec meritórne neprejednal). Žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaná oneskoreným podaním odvolania procesne zavinila, že sa jej odvolanie muselo odmietnuť. Civilný sporový poriadok taktiež výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplývalo, že žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), ktoré vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP, žiadajúc, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1. V dovolaní namietala, že v konaní sa vyskytli vady, s ktorými sa mal odvolací súd vysporiadať, čo nevykonala a navyše aj sám odvolací súd zaťažil konanie ďalšími vadami, ktoré zasiahli do výkonu procesných práv žalovanej, t. j. odvolací súd nesprávnym procesným postupom spôsobil, že došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces. Uviedla, že Krajský súd založil svoje rozhodnutie na odôvodnení uvedenom v bode 10. na str. 6 napadnutého uznesenia v zmysle ktorého: „Odvolací súd má za to, že žalovaná vstúpila do konania doručením uznesenia o pokračovaní v konaní t. j. dňom 13. 08. 2021; Žalovaná nepreukázala, že by jej zo strany súdu nebol doručený aj napadnutý rozsudok a odo dňa 14. 08. 2021 žalovanej plynula lehota na podanie odvolania, ktorá márne uplynula dňa 30. 08. 2021; Odvolanie žalovanej bolo na súde prvej inštancie podané až dňa 10. 04. 2022, teda odvolanie žalovanej bolo podané po lehote, a preto je potrebné podané odvolanie podľa § 386 písm. a) CSP odmietnuť ako oneskorene podané.“ Slovné vyjadrenie „nepreukázala, že by jej zo strany súdu nebol doručený aj napadnutý rozsudok“, podľa názoru dovolateľky svedčí o zmätočnom a nezákonnom postupe odvolacieho súdu pri posudzovaní danej procesnej situácie. Mala za to, že v odvolaní jednoznačne preukázala, že doručienka, ako verejná listina, ktorá má preukazovať doručenie rozhodnutia súdu vo veci samej, tento najdôležitejší a najvýznamnejší procesný úkon vôbec nepreukazuje, čo znamená, že rozhodnutie súdu nebolo doručené správne podľa predpisov upravujúcich tento úkon a táto vada má priamo za následok nezákonnosť doručenia a s touto vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky. Odvolací súd sa v zmysle námietky dovolateľky právnou argumentáciou vôbec nezaoberal a vôbec ju neposúdil ani nevyvrátil. Mala za to, že právne stanovisko, týkajúce sa rozhodnutia súdu v kópii a medzi inými prílohami k doručovanému procesnému uzneseniu, nie je v žiadnom prípade možné považovať za riadne a zákonným spôsobom vykonané doručenie, nebolo odvolacím súdom vôbec prejednané ani vysvetlené. Uviedla, že v zmysle ustálenej judikatúry je nespochybniteľné, že ak nebola písomnosť doručená správne, podľa predpisov upravujúcich tento úkon, má to priamo za následok vadnosť, nezákonnosť doručenia, s ktorou vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky; ak došlo k vadnému doručeniu rozhodnutia nemôže rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť. V závere uviedla, že predmetné závažné pochybenie súdu pri doručovaní rozsudku dovolateľke odvolací súd neodstránil, čím porušil právo dovolateľky na spravodlivý súdny proces, pričom mala za to, že odvolací súd sa poriadne a podrobne nezaoberal vecou ani právnymi dôvodmi uvedenými v odvolaní, vydal napadnuté rozhodnutie

bez náležitého posúdenia každého argumentu a právneho názoru dovolateľky uvedeného v odvolaní, a preto jeho rozhodnutie považovala za arbitrárne.

4. Žalobca sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu nestotožnil s argumentáciou žalovanej a navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol ako neprípustné, resp. zamietol ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že je potrebné v zmysle § 448 CSP dovolanie žalovanej zamietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritornú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces.

10. Citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

11. Vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP dovolateľka dôvodila

porušením jej procesných práv nesprávnym postupom odvolacieho súdu pri odmietnutí odvolania z dôvodu jeho oneskorenosti. Konkrétne vytýkala odvolaciemu súdu, že rozhodol predčasne, bez náležitého preskúmania okolností danej veci, teda na odmietnutie jej odvolania neboli splnené zákonné podmienky.

12. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/41/2000, 2Cdo/119/2004, 3Cdo/108/2004, 3Cdo/231/2008, 4Cdo/20/2001, 5Cdo/434/2012, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/142/2013, 3Cdo/98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané. Aj v zmysle súčasnej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (2Cdo/195/2018, 3Cdo/34/2017, 5Cdo/65/2018, 7Cdo/101/2018, 8Cdo/7/2018) dochádza k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP postupom súdu, ktorý sa bez splnenia procesných predpokladov odmietne zaoberať meritom veci (napríklad konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie).

13. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd v danom prípade skúmal, či odmietnutie odvolania žalovanej odvolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle CSP.

14. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

15. Podľa § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

16. Podľa § 121 ods. 1 až 5 CSP lehota môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

17. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 09. 12. 2020 č. k. 51C/267/2014-424. Po vyhlásení rozsudku, avšak pred tým ako nadobudol rozsudok právoplatnosť, ešte aj skôr ako by bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený pôvodnému žalovanému resp. jeho právnomu zástupcovi, žalovaný dňa 05. 01. 2021 zomrel. Právna zástupkyňa pôvodného žalovaného odmietla prevziať uvedený rozsudok, keďže smrťou pôvodného žalovaného zaniklo splnomocnenie. Súd prvej inštancie následne zisťoval stav dedičského konania a okruh dedičov po zomrelom pôvodnom žalovanom. Uznesením zo dňa 30. 06. 2021 č. k. 51C/267/2014-478 súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní so žalovanou. Súčasne s uznesením o pokračovaní súd prvej inštancie doručoval aj prílohy zo súdneho spisu tak ako boli uvedené na č. l. 479, pričom jednou z príloh bol aj vydaný napadnutý rozsudok č. l. 424-433, ktoré skutočnosti vyplývajú z úpravy Mgr. Vladimíra Herich, VSÚ zo dňa 30. 6. 2021 (č. l. 479 spisu). Doručenka obsahovala označenie doručovaných písomností, a to: 51C/267/2014-479; uznesenie l. 478; prílohy podľa l. 479. Číslo listu 479 bolo uvedené na doručenke 2 krát a jeden krát bolo dopísané rukou.

17.1. Dovolací súd v súvislosti s predmetnou námietkou dovolateľky uvádza, že z obsahu spisu je

jednoznačne preukázaná skutočnosť riadneho doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom v spisovom materiáli sa nenachádza akákoľvek žiadosť žalovanej o doručenie rozsudku súdu prvej inštancie, teda že ho doposiaľ neobdržala. Žalovaná bola nečinná, nemožno preto vziať v úvahu, že predmetný rozsudok neobdržala dňa 13. augusta 2021, keď tvrdila, že ostatné listiny sa v predmetnej obálke nachádzali, pričom tam nebol iba rozsudok súdu prvej inštancie, o ktorého doručenie nepožiadala, a teda ostala pasívnou. Nie je preukázané, že údaje na doručenke nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé, keď podľa názoru odvolacieho súdu, ktorým sa dovolací súd stotožňuje doručenka obsahuje relevantné údaje pre posúdenie účinnosti doručenia, keď na nej sú uvedené prílohy a to číslom listu 479 (č. l. 479 je uvedené dokonca dvakrát), ktoré boli žalovanej doručené, údaj na doručenke nebol pochybný, napr. nečitateľný alebo prepísaný (č. l. 479 je uvedené dokonca dvakrát) a len samotná argumentácia žalovanej, že č. l. 479 je dopísané rukou nie je len nesporným tvrdením, ale nie je takým dôkazom, na základe ktorého a hodnotením ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo sa uskutočnili skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol správne, keď odvolanie žalovanej ako oneskorene podané odmietol. Zároveň dovolací súd poznamenáva a poukazuje v súvislosti s námietkou týkajúcou sa nedostatočného vysporiadania sa odvolacieho súdu so samotným oneskorene podaným odvolaním na nasledovné: 9.1. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne zvolil postup podľa ustanovenia § 66 CSP v spojení s ustanovením § 63 CSP a rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného. Nie je dôvodné tvrdenie žalovanej, že malo prísť k vydaniu doplnujúceho rozsudku, nakoľko CSP rieši situáciu, ak po vyhlásení rozsudku umrie strana sporu. Uznesenie o pokračovaní v konaní zo dňa 30. 06. 2021 č. k. 51C/267/2014-478 bolo žalovanej doručené dňa 13. 08. 2021. Právny nástupca v zmysle ustanovenia § 65 CSP prijíma stav konania ku dňu smrti svojho právneho predchodcu. Právny nástupca vstupuje do konania doručením uznesenia podľa § 63 CSP a vtedy mu začína plynúť nová procesná lehota. V danom prípade ide o plynutie lehoty na podanie odvolania. Plynutie novej procesnej lehoty na podanie odvolania žalovanej plynie odo dňa doručenia uznesenia o pokračovaní, pričom je nevyhnutné, aby bol doručený aj rozsudok. V danom prípade boli písomnosti žalovanej doručené dňa 13. 08. 2021 a od tohto dátumu je potrebné počítat lehotu na podanie odvolania.

9.2. Pokiaľ ide o spochybňovanie doručenia rozsudku, odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 111 ods. 1 CSP sa doručenka považuje za verejnú listinu. V prípade všetkých verejných listín sa teda uplatňuje vyvrátiteľná domnienka ich správnosti (pravdivosti tvrdení v nich uvádzaných). Táto domnienka sa nevzťahuje na súkromné listiny. Obsah verejných listín musí súd zobrať za správny (pravdivý), čím verejná listina preukazuje to, čo je v nej uvedené; v prípade doručenky to je konkrétny postup pri doručení. Ak protistrana správnosť (pravdivosť) v doručenke uvedených informácií popiera, musí navrhnúť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, resp. je nepravdivý. Predpokladom vyvrátenia prezumpcie správnosti je teda podanie takého dôkazu, na základe ktorého a hodnotením ktorého súd dospeje k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo sa uskutočnili skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny. Nestačí teda iba spochybnenie skutkových údajov obsiahnutých v listine, ale musí byť podaný dôkaz o tom, že tieto údaje nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé. Ak niekto popiera pravdivosť toho, čo sa vo verejnej listine osvedčuje alebo potvrdzuje, musí svoje tvrdenie preukázať, t. j. musí v tomto smere ponúknuť aj dôkazy, teda má dôkazné bremeno. Zo súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie doručoval spolu s uznesením o pokračovaní v konaní č. k. 51C/267/2014-478 ako prílohy kópie listín zo spisu, medzi ktorými bol aj napadnutý rozsudok. Žalovaná vo svojom odvolaní nepreukázala, že jej rozsudok nebol doručený, sama uviedla, že okrem uznesenia o pokračovaní, zásielka obsahovala aj kópie listín zo súdneho spisu. Žalovaná uviedla, že posledná písomnosť, ktorá mala byť v zásielke je zápisnica z pojednávania zo dňa 09. 12. 2020, teda pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, teda žalovaná už podľa tohto tvrdenia mala vedomosť o tom, že bol vydaný napadnutý rozsudok. Žalovaná bola od času doručenia uznesenia o pokračovaní a príloh v spore pasívna, a to napriek tomu, že odo dňa 13. 09. 2021 bola žalovaná právne zastúpená. V spore sa začala byť aktívna až v čase, keď ju žalobca vyzval na úhradu dlžnej žalovanej sumy.

9.3. Odvolací súd s poukazom na uvedené zastáva názor, že žalovaná nepredložila žiadny dôkaz o tom, že údaje na doručenke nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé, keď podľa názoru odvolacieho súdu doručenka obsahuje relevantné údaje pre posúdenie účinnosti doručenia, keď na nej sú uvedené

prílohy a to číslom listu 479 (č. l. 479 je uvedené dokonca dvakrát), ktoré boli žalovanej doručené, a preto súd nemôže bez ďalšieho prijať záver o neúčinnosti doručenia keď navyš údaj na doručení nebol pochybný, napr. nečitateľný alebo prepísaný (č. l. 479 je uvedené dokonca dvakrát) a len samotná argumentácia žalovanej, že č. l. 479 je dopísané rukou nie je len nesporným tvrdením, ale nie je takým dôkazom, na základe ktorého a hodnotením ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo sa uskutočnili skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny.

10. Odvolací súd má za to, že žalovaná vstúpila do konania doručením uznesenia o pokračovaní v konaní t. j. dňom 13. 08. 2021. Žalovaná nepreukázala, že by jej zo strany súdu nebol doručený aj napadnutý rozsudok a odo dňa 14. 08. 2021 žalovanej plynula lehota na podanie odvolania, ktorá márne uplynula dňa 30. 08. 2021. Odvolanie žalovanej bolo na súde prvej inštancie podané až dňa 10. 04. 2022, teda odvolanie žalovanej bolo podané po lehote, a preto je potrebné podané odvolanie podľa § 386 písm. a) CSP odmietnuť ako oneskorene podané.

17.2. Dovolací súd zdôrazňuje vzhľadom na v súhrne vyššie obsiahlo uvedené, poukazujúc na bod 17.1., že z obsahu spisu má preukázané dostatočne odôvodnené rozhodnutie dovolacieho súdu, pričom na predmetnú námietku nebolo potrebné dať širšiu odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie. Obsah spisu vedeného v preskúmvanej veci v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie, nemožno považovať za neodôvodnený. Podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia dovolacieho súdu náležitosti v zmysle § 393 CSP. Ako už bolo uvedené vyššie, za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv žalovanej.

18. Pokiaľ žalovaná v dovolaní namietala, že odvolací súd rozhodol bez náležitého zistenia skutočného stavu, nevykonala ňou navrhnuté dôkazy, dôkazy vykonané v súdnom konaní nesprávne vyhodnotil, dovolací súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Ústavný súd nedospel k záveru o ústavnoprávnej neudržateľnosti tohto názoru najvyššieho súdu (II. ÚS 465/2017).

19. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že žalovaná nedôvodne namieta existenciu vady konania uvedenej v § 420 písm. f) CSP.

20. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie dovolateľky uplatnené podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP zamietol ako nedôvodné (§ 448 CSP).

21. Aplikujúc zásadu úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP) žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.